

Sygn. akt III AUz 31/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska
Sędziowie:	SSA Marek Borkiewicz (spr.) del. SSO Robert Macholak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z deportacją

na skutek zażalenia wnioskodawczynie A. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Zielonej Górze

z dnia 3 stycznia 2013 r. sygn. akt IV U 5469/12

postanawia:

***u c h y l i ć zaskarżone postanowienie oraz poprzedzającą go decyzję
i sprawę przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. do ponownego rozpoznania.***

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze odrzucił odwołanie A. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 15 listopada 2012r.

W uzasadnieniu Sąd orzekający, powołując się na treść art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. stwierdził, że odwołujący – pouczone o sposobie i terminie zgłoszenia sprzeciwu do komisji lekarskiej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, sprzeciwu takiego nie wniósł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik A. W., H. W.. Skarżący, kwestionując ustalenia Sądu I instancji podniósł, że nigdy nie był poinformowany o treści decyzji lekarza Orzecznika ZUS w G. a więc nie mógł wnieść sprzeciwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołujący kwestionował ustalenia Sądu I instancji dotyczące braku wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 października 2012r.

Z akt organu rentowego załączonych do sprawy wynika, że orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 października 2012r. zostało doręczone pod błędny adres, co skutkowało niemożnością wniesienia przez stronę sprzeciwu.

A. W. występowała bowiem w postępowaniu przed organem rentowym przez pełnomocnika w osobie H. W.. Odpis orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 października 2012r. został błędnie doręczony – nie ustanowionemu pełnomocnikowi (k. 110 akt ZUS), którego adresem organ rentowy dysponował, lecz A. W..

Zgodnie z art. 40 § 2 kpa jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika.

Naruszenie przepisów prawa o doręczeniu decyzji wszystkim stronom nie wywołuje wprawdzie skutku prawnego pozbawienia przymiotu ostateczności decyzji administracyjnej. Tego rodzaju naruszenie przepisów prawa jest wadliwością procesową pozbawienia udziału strony w postępowaniu administracyjnym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2012r., sygn. II OSK 154/11, Lex 1219064).

Skarżący zatem nie dysponował możliwością wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni.

Błędnie zatem Sąd I instancji odrzucił odwołanie A. W. uznając, że zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Okoliczności podniesione w zażaleniu są zasadne.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o treść art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 477^{14a} kpc Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.

SSA Marek Borkiewicz SSA Marta Sawińska del. SSO Robert Macholak